

מתעווררים, כלם מתמנים כאחד אללה על אלה, עד שזכה למללה. אמר שצחוק היללה וכולם מתפנסים, מתמגה עליהם ממנה אחד ומגנס את כל המحنות, כמו שהוא אמר (במדבר י) מסוף לכל המحنות וגוי, ושם אסף, ונגד שלמטה, ותמה ידו כל אותם שרים ממנים וمبرירים תחלות. עד שבא הבקר. פון שבא הבקר, קם אותו נער ריונק משרי אמו לטהר אותם, ונכנס לשמש. כשהמתעורר הבקר, אז היא עת רצון שמדרתה הגבריה עם הפלך, והפלך מושך ממנה חוט אחד של ברכות ופורים על הגבריה ועל אותם שמוזיגים עמה. מי הם שמוזיגים עמה? אותם שמשתדים בתורה בלילה, בשחאלק.

רבי שמעון אמר, אשרי חלקו של מי שבא עם הגבריה בשעה שבאה לקבל את בני המלך לרבר עמה, ומצא עמה, בשעה שהמלך מושיט את ימינו לקבל את הגבריה. זהו שפטוב (הלים קלט) אשא בנגפי שחר אשכנה באחרית ים. מי אחרית ים? אותה שעה אחרית של אותו ים היא. שפנגולק, קיתה ראשית, והיה דין, ועבשו האחירות הוא שלה, שפטולקים דיניה, ונכנסת לכגפי הפלך היא וכל אותם שמוזיגים עמה. זהו שפטוב אשכנה באחרית ים.

ולמנון, כל אותם שמשתדים בתורה בשעה שצחוק היללה, משפטאים עם השכינה. ובשבא הבקר והגבריה מתחברת עם הפלך, הוא נמצא עמה עם הפלך, והפלך פורס על כלם את כנפיו. זהו שפטוב (שם מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי וגוי.

על אלין, עד דאתפליג ליליא. בתר דאתפליג ליליא, ומתקבנשי כלו, אהמןא עלייהו חד ממנא ובניש לכל משרין, כמה דעת אמר (במדבר י) מאסף לכל המحنות וגוי, ואסף שמיה, לקבליה דلتפה, ותחות ידיה כל אינון סרכין ממון, ומבשרי תהלות.

עד דאתי צפרא, פון דאתי צפרא, קם והוא נער, יונק משרי אמיה, לדבאה להו, רعال לשמשא. בד אטער בקר, קרין היא שעטה דרעווא, דאשטי מטרונייתא במלפא, ומלאא משיך מגניה חד (דף ס"ה ע"א) חוטא דברפאן ופריס על מטרונייתא, רעל אינון דמזודוגי עמה. אינון דמזודוגי לה. מאן אינון דמזודוגי עמה. אינון דמשתדי באורייתא בליליא, בד אתפלג.

רבי שמעון אמר, זפאה חולקה מאן דאתי עם מטרונייתא, שעטה דאתת לקבלא אנטפי מלפא, לאשטי ביה. ואשתחח עמה. בשטה דאושיט מלכא ימיא, לקבלא למטרונייתא. הרא הוא דכתיב, (זהלים קלט) אשא בנגי שחר אשכנה באחרית ים. מאי אחירות ים. ההיא שעטה אחירות דההוא ים הוא. דבר אתפלג, שירותא הו, ודינא הו, והשפא אחירות הוא דילה, דמסטלקין דינה. וועלת בגדרפי דמלפא, היא וכל אינון דמזודוגין לה, הרא הוא דכתיב אשכנה באחרית ים.

ויתאנא, כל אינון דמשתדי באורייתא בשטה דאתפליג ליליא. אשטא בשכינה. וכן אתי צפרא, ומטרונייתא אחורתה עם מלפא, הוא אשתחח עמה עם מלפא. ומלאא פריס על כלו גדרפי, הרא הוא דכתיב, (זהלים מב) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה שירה עמי וגוי.